

KODIN OSASTO

Äitien ja lasten suo- jelus

Niin kutsuttu Sheppard-Towner lakiesitys, jonka tarkoituksena on saada hallituksen suojelus, s. o. hallituksen kustannuksella jokaiselle äidille maassa kunnollinen hoito raskauden aikana, synnytyksessä ja ensi viikkoina synnytyksen jälkeen, ja myös huolenpito kodista sillä aikaa kun äiti ei voi sitä hoitaa, on jo tätä ennen ollut kahden kongressin edessä, nim. 65:n ja 66:n ja on tullut hyljättyksi. Nyt se on taas tämän 67:n kongressin pohdittavana (Senate Bill 3259 ja House Bill 10925). Kongressi ei ole tänäsuuntaista lakia lopullisesti hyväksynyt.

Hän ryhtyi työhön kutomatehtaassa, Providencessa, Conn., kun hän oli kahdentoista vuoden vanha. Ja siitä lähtien hän on tehnyt siellä työtä, ensiksi itsensä tulojen lisäämiseksi ja sitten auttaakseen miestään perheen elatuksessa. Hänen työssä on seison koneen ääressä kahdeksan tuntia vuorokaudessa, paitsi puolen tunnin ruokaloomaa. Hän meni kotiin kello yhden aikana ja nukkui kello kuuteen ja sitten nousi laittamaan aamiaista miehelleen, joka meni tehtäseen ja lapsilleen, jotka menivät kouluun.

"Tunnen itseni aina väsyneeksi", hän sanoi. Siltä hän näyttikin. Hänen hiuksensa olivat harmaat; hän oli laiha ja keskenkasvuinen ja näytti viisikymmenvuotiaalle sen sijaan, että hän oli kolmenkymmenenvuotias. Hän oli synnyttänyt kuusi lasta, ja seitsemäs oli pian tulossa. Hän tyyntäsi kertoi, että hän oli aina viime päivään asti ollut työssä myllyssä ja oli tavallisesti kyennyt palaamaan työhönsä muutamia päiviä synnytyksen jälkeen, sillä oli tarpeellista ansaita rahaa. Yksi lapsi oli syntynyt kuoleena; kolme lasta oli ollut niin heikkoja, että eivät eläneet kuin muutamia päiviä; kaksi oli vaan elossa. Hän ei voinut imettää lapsiaan syystä, että oli niin heikko ettei hänellä ollut maitoa. Ja eihän hän olisi voinut imettää kuitenkaan sen tähden, kun hänen täytyi käydä työssä.

Hän teki yötyötä siitä syystä, että sai sen kautta tilaisuuden "nähdä lapsiaan päiväseän aikaan." Hän sai pestä perheen pyykin, laittaa ruuan ja neuoa. Hän oli sukulaisten antamista vanhoista vaatteista tehnyt lapsilleen ja itselleen kaikki vaatteet. Hänellä ei ollut ollut uutta pukua kahdeksaan vuoteen, eikä hetkeäkään työn lomaa kahtentoista vuoteen. Perheen tulot riittivät vaan niukan ravinnon ja pahasen suojan hankkimiseksi.

"En tiedä miten voimme maksaa lääkärin tulevaa lasta varten", hän sanoi. "Lääkäri ottaa viisitoista dollaria ja tulee vaan yhden kerran. Kättilö tulee kahdeksan kertaa, mutta tietystikään ei hän tiedä niin paljon kuin lääkäri. Kotihuusholli; mene aina sekasin silloin, vaikka mieheni kyllä laittaa ruokaa ja koettaa tehdä parhaansa. Mutta lapset tulevat silloin aina kipeiksi, ja huone likaantuu, ja me joudumme velkaan, ja siksi on lasten synnyttämisen minulle kauheata ajattelakin."

Utiaviljelijän vaimo Montanan valtiosta lähti joulukuulla kaksi viikkoa ennen synnytyksensä, ja ajettuaan autombiilissa seitsemänkymmenvuotiaaksi mailia lähimmälle rautatieasemalle, matkusti hän sitten rautateitse toista sataa mailia lähimpään sairaalaan. Äiti ja lapsi lähtivät paluumatkalle ennenkuin lapsi oli kolmen viikon vanha. Talvi oli ankan kylmä. He kyllä tiesivät ettei ollut viisasta lähteä sellaisella ilmalla sellaiselle matkalle, mutta sairaalassaolo tuli kalliiksi ja äitiä huolesti miten on tois-

ten lasten laita, jotka jäivät kotiin. Pahan ilman vuoksi viipyivät he neljä päivää ja yötä viimeisellä seitsemänkymmenvuotien mailin matkalla. Yksi yö heidän täytyi kuluttaa paljaan taivaan alla.

"Meillä oli aikomus, että minä menen sairaalaan saamaan seuraavankin lapsen, mutta suuret kulungit viime reisuistani saattoi meidät velkaan ja en minä kuitenkaan olisi päässyt menemään, kun kaikki paikkakunnan autot tarvittiin lampaiden keritystyön yhteydessä." Näin kertoi tämä montanalainen äiti. Oppimaton puoskarimuori oli häntä auttamassa nuorimman lapsen synnytyksessä. Siinä kävi niin onnettomasti, että lapsi kuoli.

Nämä ovat Yhdysvaltain lapsitoimiston keräämiä kertomuksia, joista edellä kerrotut ovat tyypillisiä kuvauksia äitien asemasta tuhansissa maamme teollisuus- sekä maanviljelyskeskuksissa. Onko ihmeteltävää, että meidän maassamme on lasten kuolevaisuusluku suurin maailmassa, että normaalioloissa tässä maassa kuolee joka vuosi enemmän pikkulapsia kuin tuskin yhdessäkään muussa maassa, suuressa tai pienessä?

Tosiasiat ovat yksinkertaiset ja surettavat. Jokaisesta 2,500,000 lapsesta, jotka syntyvät vuosittain, vähintään neljännesmiljoona — yksi jokaisesta kymmenestä syntymästä — kuolee ensimmäisen 12 kuukauden kuluessa.

Ulkomailla on jo kauan sitten säädetty lakeja lasten elämän suojelemiseksi, ja siten alennettu pikkulasten kuolevaisuusluku. Ranskassa kuolee vain yksi jokaisesta kolmestatoista lapsesta, Australiassa ja Ruotsissa yksi jokaisesta neljästätoista; Norjassa yksi seitsemästätoista; Uusi Seelanti, missä on kaikista tehoisimmat asetukset äidin ja lapsen suojelemiseksi ennen ja jälkeen syntymän, menettää ainoastaan yhden lapsen jokaisesta kahdestakymmenestä syntyneestä.

Kuitenkin puolet niistä 250,000 lapsesta, jotka kuolevat joka vuosi tässä maassa, kuolevat kuuden viikon sisällä syntymän jälkeen. Merkille pantava tosiasia tässä on se, että nämä kuolemat ovat suoranainen seuraus siitä, että äiti tekee liian raskasta työtä ennen synnytyksensä, tai äidin heikko terveys ja huono hoito ennen synnytyksensä ja synnytyksen aikana, tai sen jälkeen kun lapsi on syntynyt. Lukemattomat tuhannet lapsista, jotka jäävät eloon, jäävät elinlujaksi viallisiksi syntymässä saaduista vioista, ruumiin epämuodostumista, synnyttäminen heikkous ja syfilis-taudista johtuvat viat, kuten halvaus, heikkomielisyys, heikko näkö, sokeus jne. Suurin osa näistä vioista olisi lapsi voinut välttää, jos äiti olisi raskauden aikana ja synnytyksessä saanut kunnollisen hoidon.

Hallituksemme ei ole tähän saakka tehnyt mitään äitien ja pikkulasten suojelemiseksi, vaikkakin se seikka on jo yleisesti tiedetty, että lapsen elämänmahdollisuudet riippuvat siitä minkälainen hoito äiti saapi. Mikä ikinä onkin synnyn tähän huolimattomuuteen, niin ovat kauhistuttavat seuraukset siitä olemassa ja johtakin on niiden suhteen tehtävä. Tämän maan äänioikeutetuilla naisilla on nyt tilaisuus osoittaa olevansa ei ainoastaan luonnollisia, mutta myöskin päättävissä ihmiselämän suojelejoita. Ne 125,000 lapsen kuolemaa, johon voidaan lisätä 23,000 äidin kuolemaa lapsen synnytyksessä vuonna 1918, on suurempi ihmishenkien hukka kuin mitä menetettiin koko sodan aikana sodassa. Sota on päätynyt, mutta lapsia ja äitejä kuolee vuosittain tuhansia enemmän, eikä kuolemien luku vähene, eikä ole mahdollisuutta niiden vähentymiseen, jollei ryhdytä tohoisaan toimeen niiden vähentämiseksi.

Ensimmäinen on ymmärrettävä syyt siihen miksi niin paljon äitejä ja

lapsia kuolee. Teollisuus- ja maanviljelyskeskuksissa eri osissa maata toimitetuissa laajakantoisissa tutkimuksissa on havaittu kaksi hyvin huomattavaa ja selvää syytä: ensiksi, perheen liian alaiset tulot, joilla ei voi hankkia äidille lepoa ja kunnollista lääkärin ja hoitoa väkirikkoisissa teollisuuskeskuksissa, sekä kaukaisilla maanviljelysseuduilla; ja toiseksi äitien ja perheiden tietämättömyys siitä miten on hoidettava äitiä ja lasta, ja lääkärin huolimattomuus ja usein heidän tietämättömyytensä.

"Kuinka voi mies elättää viisihenkiä perheen kahden ja puolen dollarin päiväpalkalla ja maksaa lääkärille kaksikymmentäviisi dollaria äitiä, että se käy kerran vaimon luona lapsen synnytyksessä?" kysyi eräs maanviljelijän vaimo Georgiassa. — "Kuinka voimme sellaisen hinnan maksaa lääkärille ja elää lainkaan? Jos ei ole ensikerralla maksaa, niin lääkäri ei tule enää toisella kertaa, joten ei ole mikään ihme, että tietämättömiä puoskarimuoreja haetaan sellaisiin toimiin. Lääkärit ovat usein kiireessä ja kovin huolimattomia toimeensa, ja se on yhtä vahingollista äidille kuin olla oppimattoman muorin autettava."

On tavallista, että siellä missä ei voida saada kunnollista lääkärin apua synnytyksessä, ei myöskään voida saada lääkärin neuvoo raskauden aikana ja se seikka pitää paikkansa yhtä hyvin teollisuuskeskuksissa kuin maaseudullakin. Montanan utiaviljelysseuduilla osoitti hallituksen lapsitoimiston tekemä tutkimus, että lähes kaksi kolmattaosa äideistä sai olla ilman kunnollista lääkärin apua synnytyksessä. Puoskari kättilöt, puolisoita tai naapurit olivat ainoa turva; ja joskus täytyi äidin aivan yksinään synnyttää ilman yhdenkään ihmisen apua, sillä aikaa kun mies on lääkärin hakemassa ja viipyy huoneiden teiden takia matkalla.

"Mieheni ajoi rajumyrakysää kolmekymmentä mailia hakemassa lääkärin, mutta tiet olivat kovin huonot, joten hänen oli mahdoton keritä takaisin aikanaan. Lapsi kuoli. Minusta tuntuu siltä, että pitäisi olla enemmän lääkäreitä ja paremmat tiet", kertoi eräs montanalainen äiti.

Ja eräs toinen äiti kertoi: "Meillä oli aikomus tilata lääkäri, mutta tuli katovuosi, joten emme voineet, sillä lääkärit ottavat seitsemänkymmenvuotiaiksi dollaria täällä käynnistä."

Ja melkein poikkeuksesta saa äidiltä tämän selityksen: "En päiväkään ole ollut terve sen jälkeen", tai: "Jos olisin saanut oikeaa apua, niin olisi lapsi pelastunut."

Tutkimuksia on toimeenpantu eri kaupungeissa, joiden väkiluku on viidestäkymmenestä tuhannesta puoleen miljoonaan, ja joissa olosuhteet ovat toisistaan suuresti eroavat. Näiden kaupunkien joukossa ovat Johnstown, Pennsylvaniassa, joka on terästeollisuuskaupunki; Manchester, New Hampshirissa, ja New Bedford, Massachusettsissa, jotka ovat kutoma-teollisuuskaupungeita, Saginaw, Michiganissa, joka on tehdaskaupunki, Waterbury, Connecticutissa, jonka pääteollisuus on vaski; Akron, Ohiossa, kumiteollisuuskaupunki ja Baltimore, Marylandissa, suuri liikennekeskus. Tutkimuksia myöskin pantiin toimeen maanviljelyskeskuksissa North Carolinassa, Wisconsinissa, Kansasissa ja Montanassa. Jokaisen lapsen ympäristö ja olosuhteet tarkoin otettiin huomioon lapsen ensimmäisellä ikävuodella, tai sillä aikaa kun lapsi oli elänyt. Lapsitoimiston naisedustajat puhuttelivat jokaista äitiä persoonallisesti ottaen heiltä tarkat tiedot kaikesta. Sitten luokitettiin äidit sen mukaan miten korkeata palkkaa heidän miehensä ansaitivat. Tulokset laskettiin sen perusteella kuinka monta elävänä syntynyt lasta kuoli ensimmäisellä ikävuodella jokaista tuhannesta kussakin luokassa, joiden vuositulot olivat \$450 ylöspäin \$1250 ja siitä ylöspäin.

Nämä numerot, perustuen seitsemässä eri kaupungissa tehtyihin tutkimuksiin, ovat merkille pantavat ja kertovat paljon: Lasta kuollut jokaisiin vuotuisiin ansioihin.

Alle \$450	116.9
\$450—\$459	125.6
\$550—\$549	116.6
\$659—\$649	107.5
\$850—1049	82.8
\$1050—1249	64.0
\$1250 ja siitä yli	59.1

Tuo huomattava nousu lasten kuolemien luvussa sen mukaan kun isien palkat alenevat, on todella hirvittävä, kun ajattelemme miten suuri on pienipalkkaisten perheen isien luku. Nämä numerot on kerätty vuodelta 1914 vuoteen 1916, ja vaikka palkat sen jälkeen ovatkin kohonneet eivät ne ole kohonneet vähääkään nopeammin kuin elinkustannukset ovat kohonneet eikä edes ole pysyneet tasoisissa. Vaikkakin palkat dollariluvuissa ovat kohonneet, niin todelliset palkat, laskettuna niiden ostokykyn vuodelta 1914 vuoteen 1918 (Columbian yliopiston professorin Ogburnin laskujen mukaan) vaan ovat muutamissa teollisuuskeskuksissa kohonneet, mutta useimmissa laskeneet. Elintaso suurimmalle osalle palkkatyöläisistä on tuntuvasti laskenut, siitä syystä, että elintarpeiden hinnat ovat menneet korkeammalle perheiden vuositulojen ostokykä ja epäilemättä on elintason laskeminen hyvin vaarallinen tilanne, sikäli kun se koskee pikkulapsia.

Tutkimukset ovat paljastaneet sen seikan, että luonnollisena seurauksena isän pienestä palkasta on se, että äidin täytyy myöskin mennä työhön perheen tulojen lisäämiseksi. Manchesterissa, New Hampshirissa, 65 prosenttia niistä äideistä, joiden miehet ansaitivat vähemmän kuin \$550 vuodessa, on ansiotyössä kodin ulkopuolella ensi vuonna lapsen syntymän jälkeen, jota vastaan ainoastaan yhdeksän prosenttia oli työssä niistä äideistä, joiden miehet ansaitivat yli \$1250 vuodessa. On selvää, että äidit eivät halua mennä työhön niin kauan kun lapset ovat pieniä, vaan heidät välttämätön tarve siihen pakottaa, että voisi vaastettaa ja ruokkia perheen. Ja nämä työssä käyvät äidit ovat vielä lisäksi hyvin usein raskauden tilassa, joka on myöskin tärkeä seikka ottaa huomioon lasten kuolemien suuressa luvussa.

Tässä ja muissa maissa tehdyt tutkimukset ovat osoittaneet, että jos äiti tekee raskauden tilassa ollessaan uuvuttavaa työtä, on lapsen mahdoton elää edes ensimmäisiä viikkoja syntymän jälkeen. Puolet lapsista, jotka kuolevat tässä maassa — 125,000 heistä — eivät elä ensimmäistä kuutta viikkoa, suureksi osaksi niiden olosuhteiden takia, missä äiti eli ennen synnytyksensä. Ja useimmat pienituloisten perheiden äidit ovat pakotetut käymään työssä aivan viime hetkeen saakka ja vielä lisäksi tekemään kaikki kotiaskeleensa tehtäen kotiin päästyään. (Jatk.)

— Jos tahdot tehdä hyvän palveluksen tuttavallasi tilaa hänelle Toveritar.

NAISTEN OSUUSKOTI
SAN FRANCISCO, CAL.
3627—16th St.
Telefooni: Market 3968
SAN FRANCISCO

NEW YORIN SUOM. NAISTEN OSUUSKOTI
JA PAIKKALVALITYS-TOIMISTO
241 Lenox Ave. & 122 St.
Telefooni: 813 Morning side